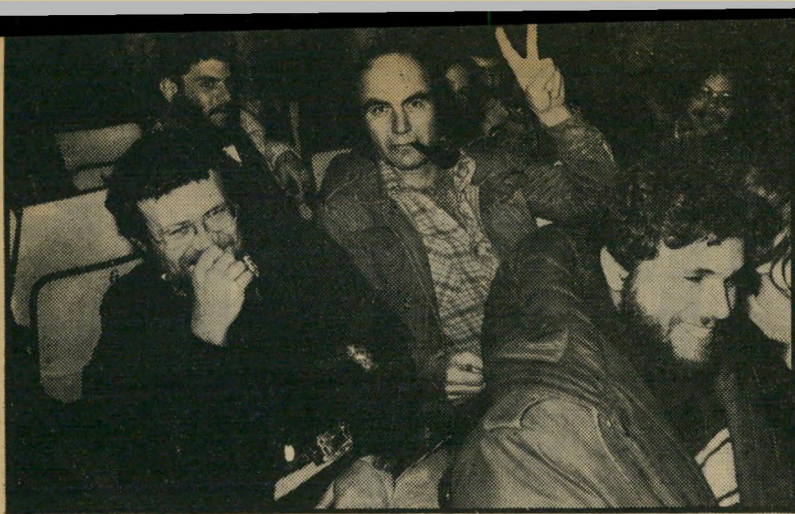

מועצת שני: זוכה אליאב עם גידיה אלמגור ויעקב ארנון; צירי המועצה גידעון ספירו (עושה סימן וי) ושלמה פרנקל
צעד בכיוון הנכון או חבלה בשלום?

יעקב ארנון, הצבעה, תחת זאת עיבדה ועדה מצומצמת (לובה אליאב, אורי אבנרי, חיים ברעם ויאיר צבן) הצעת-החלטה מוסכמת.

הצעה זו אמנם ציינה בהקדמה כי "נכונות הממשלה להכיר בריבונות מצ"רית על סיני היא צעד בכיוון הנכון", אך הציגה בסעיפיה המעשיים שורה של עמדות חד-משמעיות הנוגדות את מדיניות הממשלה:

● לפלסטינים הזכות להגדרה עצמית, כולל זכותם למדינה משלהם לצד ישראל, ותוך שלום מלא עימה.

● על ישראל לנהל משא-ומתן עם כל הנהגה פלסטינית מייצגת, כולל אש"ף.

● על אש"ף לנטוש את חזית-הסירוב של טריפולי, ולהצטרף למאמצי-השלום.

● תוכנית-האוטונומיה של בגין באה להנציח את שליטת ישראל על העם הפלסטיני, ועל כן אינה בסיס לשלום.

● ההתנחלות בשטחים הכבושים היא מיכשול לשלום.

● עקרונות אלה נתקבלו פה-אחד — את מבשר טובות לעתיד המחנה.

העולם הזה, בהנהגת אורי אבנרי, רבים מצירי תנועת מוקד, בהנהגת סיני פתר ויוסי זעירא, רוב הצעירים של כל מר-כיבי שלי, בהנהגת חיים ברעם, והחברים הערביים, בהנהגת ואליד צאדק, הם קבעו כי גמישותו היחסית של בגין בסיני היא תופעה שולית, וכי העיקר הוא תוכנית האוטונומיה בגדה, שאינה אלא תוכנית לסיפוח מוסווה. מאחר שהבעייה הפלסטינית היא הבעייה המרכזית, יש להזהיר את הציבור כי תוכנית שאינה פותרת אותה, אינה אלא מירשם למילחמה והחמצת ההזדמנויות ההיסטוריות להשגת הסכם כולל.

תבע אמנון ויכרוני, אחד מדוברי מגמה זו: על המחנה לבטא בבירור כי ישראל צריכה לנהל משא-ומתן עם אש"ף, על בסיס של הכרה הדדית, מאחר שאין מנחם בגין פלסטינית אחרת המסוגלת למלא תפקיד זה. על המחנה לומר בפירוש כי אין פיתרון לבעייה מלבד הקמתה של מדינה פלסטינית לצד ישראל, תוך שלום עימה.

פה אחד. מתוך רצון למנוע את חידוד הבדלי-הגישה, מנע יו"ר המושב, ד"ר

שתי מגמות. חילוקי-הדיעות התייחסו, כמובן, למנחם בגין. אפשר היה לחשוב שהשאלה היא: האם הכוס חצי מלאה, או חצי ריקה? האם תוכנית-השלום של בגין היא רעה, עם חלקים טובים, או להיפך — טובה, עם חלקים רעים?

אך בחיים הפוליטיים, יש להבדיל כזה חשיבות רבה. כי פירושו: האם להתייחס ל"תוכנית-השלום" של בגין בחיוב מסווייג, או בשלילה עקרונית?

כמה מראשי שלי נקטו בגישה הראשונה, איש-איש על פי דרכו. אריה (לור"ב) אליאב סבר שיש לציין את ההתקדמות הרבה שחלה בעמדות בגין, ולדבר עליו "בלי קצף על השפתים". רן כהן מגן-שמואל טען כי עמדות בגין טובות יותר מעמדות המערך, שאותן יש לגנות בחריפות. יאיר צבן, מוותיקי מק"י, היה קיי צוני ביותר בדרך זו, סבר כי המדינה הפלסטינית שוב אינה הפיתרון היחיד הבא בחשבון, וכי אש"ף הוציא את עצמו מן המישחק.

כנגד מגמה זו קמו רוב הדוברים — מחנה רחב שכלל את כל דוברי תנועת

הממשלה משפיעות בהכרח על הגישה אליה. התמורות המהירות במצב המדיני עלולות לשבש את הראייה.

כאשר התכנס השבוע המושב הראשון של מועצת מחנה שלי, היה עליו להתמודד למן הרגע הראשון עם בעיות אלה. המועצה, המורכבת מ-91 חברים, והמישקפת את המיבנה הפדרטיבי של המחנה*, על מרכיביו השונים, נכנסה מייד לוויכוח על "תוכנית-השלום" של בגין.

אף שלא היו חילוקי-דיעות על ההשקפה העקרונית של שלי — שהבעייה הי"פלטטינית היא "לב הסיכסוך", ושאין ערך לשלום שלא יפתור בעייה זו — התגבשו שתי מגמות שונות כלפי ממשלת בגין. קווי-המחלוקת חצו כימעט את כל מרכיבי שלי, ולא העמידו את המרכיבים זה מול זה.

* 16 צירים של הסוציאליסטים העצמאיים, 16 מתנועת העולם הזה, 24 ממ"קד, 12 פנתרים שחורים, 12 מן המיגזר הערבי, 5 מברית-השמאל והשאר בלתי-מזוהים.

טלמוסיקה 78

תערוכת סטריאו HI-FI

במלון דיפלומט ת"א, 25-21 לינואר 1978

בתקופת התערוכה (ימים א-ד) ידעה מר ד. קנטור בנושא: "תערוכת סטריאו ומרכיביה - השילוב הנכון", בליווי הדגמה. ההרצאה תתקיים בל ערב בשעה 20.00 באולם "הרלי" במלון "דיפלומט" ת"א.

הפתיחה במוצ"ש 21.1.78 (18.30 - עד חצות)
בימים א-ד (25 - 22 לינואר)
בשעות 14.00-11.00, 23.00-16.00

הכניסה חפשיה

* למעלה מ-150 מוצגים חדישים ב-15 חדרי תצוגה.

* דגמי 1978 מוצגים לראשונה. השמעה והדגמה במקום של כל המוצגים.

* הדרכה על ידי מומחים ויעוץ בבחירת מערכות.

* לעולים ופטורי מס: מערכות מומלצות, ביבוא ישיר ובמחירים מיוחדים.

* ציוד מקצועי לאולפנים, ללהקות, לאמנים וליוצרי מוסיקה.

בואו לבקר ב"טלמוסיקה 78" - תערוכת ציוד הסטריאו של טובי יצרני הסטריאו בעולם.
LUXMAN, TEAC, TASCAM, B.I.C., B.I.C. VENTURI, ALTEC LANSING, KOSS

* הנחות ניכרות ומחירים מיוחדים למזמינים בתערוכה.

טלמוסיקה 78, מלון דיפלומט ת"א רח' הירקון 145 (ליד בכר אתרים)